

Vane Betkin:
Pričakovanje.

*V sanjavi mesečini širno se poljé iskri,
kot bi krilatci biserov bili nasuli v sneg;
v pričakovanju čuda, ki prišlo bo sred noči,
vasica borna se plaho zgrnila je pod breg.*

*Družine v kočah so posedle krog peči gorké
in v sleherni srce se vselil je nemir;
odraslim in otrokom v srcih lučke nâd goré
in vsakdo v Betlehemu bil bi rad pastir.*

*Zdaj zdaj prišel bo Jezus, v borno haljico odet,
zavetja toplega v ponižne kočice iskat,
z ročicami premrlimi bo blagoslovil svet,
potem ostal bo med ljudmi, kot bil bi njihov brat.*

Zofka Vivodova:

Pravljica o megli.

V našem podgorju skoraj ne poznamo meglé. Le sempatja pokuka v jesenskih jutrih v naše vasice in lega na naše duše kot težka môra. Ko sem prebivala tam na barjanski zemlji, nam je bila meglâ vsakdanji gost, ki nas včasih ni zapustil po cele dneve.

Iz naše podgorske vasice zaidem sempatja v planine. Tudi na planinah se srečam z meglicami. Tam iz kamniške kotline so se zadnjič pripodile. Pa to niso bilè več meglice, ampak prave pravcate planinske meglé, ki so ti v trenutku zakrile vso lepoto planin, pa zopet izginile, da so se ti vrhovi zasmeljali v vsej svoji lepoti.

O, in nevarne so te planinske meglé! Zmotijo potnika, da tava ure in ure daleč in ne pride do cilja, ki ga ima pred nosom. Pri belem dnevu vidiš le korak daleč pred seboj. Če te pa zajamejo v noči, tedaj si siromak. Motijo te, da tavaš po skalnatem planinskem svetu in ne veš, ne kod ne kam. Včasih se ti za trenutek raztrga megleni zastor in pred seboj ugledaš brlečo lučko — planinski dom. Rešen si.

Pa so kljub vsem nevarnostim planinske meglé zelo lepé. Vsaj jaz jih ljubim. Tako lepo hité z enega vrha na drugi vrh, pa so že v objemu nizkih planinskih borov in samotnih macesnov.

Mudi se jim. Še en poljub planinskim vrhovom in že se trga njihova belina tja v temnò dolino.

Lepa je ta igra s planinskimi meglicami. Če ne verjameš, pridi in se prepričaj!

Od kdaj hodijo meglice po svetu? Poslušajte!

V lepi graščini je živela mlada princezinja. Pravkar ji je perica oprala vse obleke in jih razobesila po grajskem dvorišču. Večer je prihajal v grajsko tihoto, svetla mesečina je lila v lepi vrt, kjer so viseli tenki robčki in nežne čipke in bela krilca.

Drugo jutro je prišla k princezinji perica po plačilo. Princezinja je bilâ zelo skopa in ji je plačala samo polovico zaslužka.